

Polifonia

Jednoczesne prowadzenie dwóch lub więcej równorzędnych, samodzielnych wobec siebie melodii (określanych też głosami), inaczej można określić to zjawisko jako „wielogłosowość”

To typ techniki kompozytorskiej, który rozwinął się w epoce [renesansu](#), a następnie [baroku](#). Jej mistrzem był [Jan Sebastian Bach](#). Typowa forma polifoniczna to [fuga](#), w której głosy imitują się wzajemnie, czyli pojawia się temat, (melodia) najpierw w jednym głosie, potem w głosach pozostałych w takiej samej lub podobnej postaci, a więc można powiedzieć, że chodzi tu o naśladowanie. Zwykle fugi są trzygłosowe lub czterogłosowe.